



شخصیت نابغه شرق سید
جمال الدین اسد آبادی
بزرگتر از آنست که شرح
آن در یک مقاله و دو مقاله
بر شته تحریر در آید.

هر نویسنده و
گوینده یک چهره و یک
جلوه از ذندگانی این
مرد بزرگ می برد ازد و هر
مقاله و کتابی که در این
باور نگارش یا بدقابله آنست
که مورد توجه قرار گیرد.
بنابراین مقدمه با وجود
آنکه گفتوگو در مورد سید

جمال الدین بسیار شده است

و عموم فارسی زبانها کم و بیش از احوال و افتخار این مرد بزرگ آگاهی
دارند مناسب میدانند مقامه جالب ذیل را که در شارة اخیر مجله المرفان
بهجا رسیده است ترجمه و بنظر خوانندگان گرامی بر ساند.

ای کاش آنها که بر سر استخوان های پوسیده این مرد بزرگ
کشکش و مشاجره دارند و از فرط نادانی شخصیت بزرگ اصلاحی
او را بیک خاک و یک وطن خاص منتب می بینند بخود آیند و بایروی
از تعالیم مقدس اسلامی در همان راهی روند که جمال الدین داشت.. معین

آقای دکتر عثمان امین

استاد دانشگاه فوآداول

سید جمال الدین اسد آبادی

سید جمال الدین اسد آبادی یکی از سلسله جنبانان نهضت جدید و
یکی از نوابغ بزرگ شرق در قرن نوزدهم مسیحی شناخته می شود.
این مرد بزرگ فیلسوفی حکیم، مصلح دینی بزرگ و رهبر عالیقدر
سیاسی است - صفات عالیه اخلاقی ممتازه وی بشخصیتش جاذبه خاصی
داده بود.



فروع علم — سید جمال الدین

این مرد بزرگ باعتراف همه نویسنده‌ای بود مبتکر، خطیبی بلیغ و گوینده‌ای تواناً...

شاگرد وی شیخ محمد عبده شخصیت او را چنین وصف می‌کند.
«سید مردیست سلیم القلب، تند مزاج، قوی الاراده، از خود گذشته و شجاع.

مردیست سخنی و بینایت معتمد برخدا، این مرد هیچگونه اعتنایی به جریان روزگار ندارد و نسبت بدنیا بسیار کم علاقه است — از دلخوشیها و زخارف دنیوی دور و بمناده و مادیات کاملاً بی اعتناست، از شهوت ولذاید جسمی بر کثار است و خرسندهای روحانی و آرامش معنوی را بر هر چیز ترجیح میدهد، بمال و اولاد و منصب و مقام علاقه‌ای ندارد و به چوجه خود را پای بند لذات مادی نمینماید.»

باعتراف اروپاییان سید جمال الدین از پدر کترین آزاد اندیشان دنیای تو بشمار می‌رود...

علقه شدید او بر استقلال مقتاح شخصیت اور مقاومنش در بر ابر استبداد رمز نشاط اوست.

عوام و ملاناییان بر او حسد برداشتند و او را بکفر و زندقة متهم ساختند و از این قبیل افتراها بر او سیار بستند ذیر اصراحت گفتار و آزادی فکر وی، او را بر انگیخته بود که کاخهای عقايد باطل و خرافات را نابود سازد و بت‌های تقلید کهنه را در هم شکند، از طرف دیگر دستگاه فساد و متفقین و مغرضین چون ویرا مصلحی جری و هبری سترک یافتند علیه اش قیام کردند. سید جمال الدین کشور خاصی را وطن خویش فرض ننمود بلکه وطن او تمام ممالک اسلامی بود...

سید ازاوان کودکی سیاحت و گردش علاقه شدید داشت، از بلاد عرب و مصر و ترکیه دیدن کرد. در افغانستان و هند و ایران مدتنی اقامت گردید و به بسیاری از بایتخته‌ای اروپا مسافرت نمود، گوینده با مریکا هم سفری کرده است. سید بار جال مهم فلسفه و دین و سیاست و ادب در اروپا و آسیا معاشرت کرد و در نتیجه گردش‌های زیاد و اطلاعات وسیعی که کسب کرده بود در میان رجال معاصر خودش فرد ممتاز و دارای پیغامگی عمیق شد.

سید جمال الدین در ماه اسفند سال ۱۲۷۵ شمسی در شهر اسلامبول درگذشت.

سید جمال الدین فروع علم

زندگی او بسی کوتاه و زودگذر بود و در طول این زندگی کوتاه تلغی دای حبس و تبعید را بسیار چشید و با انواع آزار و زجر مبتلی گردید لکن در هین حال زندگانی وی حیات قهرمانی درخشنادی بود و در این مدت کوتاه بکارهای بزرگ و جالبی دست زد و آثار عقیق و جاودانی از خود بیادگار گذارد.

مجاهدات و تعالیم او بر محور نجات ممالک اسلامی از نفوذ پیگانگان و آزادی شرق بود و مردم را در راه ریشه کن ساختن بنیاد چور و فساد و درین پرده‌های جهل و نادانی تشویق، ترغیب مینمود.

کشورهای اسلامی در قرون اخیر رهبری منطقی و بزرگ چون سید جمال الدین بخود ندبده است.

شیوه زندگانی این مرد بزرگ کاملا باطرز فکرش تطبیق میکند و در نظر وی فکر و عمل از یکدیگر منفلک نیستند ...

گتیم زندگی جمال الدین مصداق فکرش بود و اضافه میکنیم که امتیاز آن فکر و زندگی ذایین است که دارای رنگ درخشنان روحی مخصوصی است که در تمام حرکات و سکنات وی منعکس است و از وجودان اخلاقی عالی او که برهمه اعمال و افکارش حکومت داشته روش و آشکار است.

سید دارای تایل دینی عمیقی است که در تمام خاطرات و فکراتش جلوه گر است.

نکته ایکه قابل توجه است این است که روح دینی و اخلاق مخصوص بآن که عامل مهم شخصیت اینمرد است اورا از توجه جسمی ولذات محسوس بر کنار داشته و روح بلندش همواره در برابر طفیان ماده پایداری کرده است و در نتیجه پیوسته در طلب سعادت روح بود این نکته در مقدمه رساله رد بر نیچریه در آنجا که میگوید « دین قوام ملل است و سعادت و رستگاری همه وابسته با آن » آشکار است و در نظر وی تمدن صحیح همانا تمدنی است که بایه آن بر علم و دین و اخلاق استوار است و پیشرفت تمدن مادی را که جلوه آن در ایجاد شهرهای بزرگ و کاخهای عظیم و کارخانه های وسیع و ثروت انبوه از طرفی و بکارانداختن فنون مختلفه در راه ایجاد وسائل کشت و کشتار و تخریب آبادانیها از طرف دیگراست، نمیتوان

فروغ علم

مدنیت-حقیقی نامید بلکه شایسته است که آنرا توحش گوئیم، توحشی پست تر از توحش حیوان .

و خلاصه انسانی را که مطیع غریزه جنک و کشمکش و تعدی بحقوق دیگران است بمعنای صحیح نمیتوان انسان متمدن نامید .. (۱)

روحیه و تدبیر و اخلاق سیدجمال الدین وی را ناگزیر از دست زدن یک مبارزه بزرگ و مقدسی نمود و آن مبارزه با استعمار بود زیرا اساس استعمار بر خدعت و فربود استمارگذارده شده است و باین مناسبت میگوید « این استعمار که از نظر لفت به معنی آباد کردن است از لحاظ معنی حقیقی و اصطلاح عقیده من مانند اسماء اضداد است (۲) زیرا این استعمار یعنی استبعاد و بند و برده ساختن آزادان و آزادگان و خلاصه استعمار به معنی تخریب نزدیک تراست تا بعمیر و عمران »

(۱) سیدجمال الدین میگوید: « چیست؟ آیا غیر از شهرهای بزرگ و بنایهای مرفوع تصویر مجلل و باشکوه و کارخانهای عظیمی که پنهان وابرشم را با دنگهای گوناگون بصورت پارچه بیرون میدهند، وغیرا از معادن و کانهای مختلف، و احتکار سرمایه های گراف بوسیله سرمایه داران وغیرا از اختراع توبه های مهیب و کشته ها و بیمه های مغرب و سایر ارزهای سیکه برای قتل نفس و آدم کشی بوجود آورده اند چیز دیگری است و آیا ملل راقیه و متمدن امروز جز بداشتن این اشیاء بچیز دیگری افتخار دارند و آیا در غیر این مورد مساقه ای گذاشده اند؟ با این ترتیب اگر تمام این اختیارات و اکتشافات و همه مصالح و منافع عاید از آنرا دریک طرف ترازو و بگذاریم و چنگها و مصائب و عوائق شوم و تنازع حاصله از آنرا در طرف دیگر قطعاً که دو منگین تر خواهد بود در این صورت چنین ترقی و داشت و تمنی جزا احبطاط و مهیبیت چه نمری دارد؛ والبته چنین دستگاهی جز جهل و حشکبری تیجه و برهه ای خواهد داشت و با مجاهز شدن باین نوع و سایل مجزب انسان بیچاره دا سالم حیوانیت سوق خواهد داد آیا هیچ وقت شنیده اید سیصد هزار افعی در مقابل سیصد هزار افعی دیگر صف آرایی کنند و نیش خودشان را بین یکدیگر فرو بزنند و یکدیگر را بکشنند؟ آیا هر گز دیده اید شیرها بایکدیگر بستیزه بر خیزند و خون هم دیگر بر زینند و گوشت هم بخورند؟

در این صورت تصدیق خواهید کرد که آنچه فعلا جهان دارد

مدنیت و علم نیست بلکه جهل است و توحش

— در عربی اسماء اضداد نامهای هستند که دو معنی متضاد دارند

سید جمال الدین فروغ علم

سید جمال الدین فرق بین مقاصد جهاد و اغراض جنک را دریافته و میگوید « اسلام از ابتدای طلوع تا پایان دوره نشر و توسعه اش یعنی تا زمانی که قدرت سیاسی درست مسلمین بود بیش از آنکه بجهاد باشمیر و قهر و غله پردازد مردم را بحکمت و ممارست در عدل و مکارم اخلاق دعوت نمود بدلیل اینکه بلادی را که مسلمین بوسیله صلح و بدون خونریزی تسخیر نمودند بیش از بلادی است که با حمله و هجوم فتح کردند و روی همین اصل است که اسلام اهل کتاب را بدون اجبار یعنی دوامر مختار قرار داد که با اسلام را پذیرند و در تمام امتیازات حیاتی از قبیل نفوذ و قدرت دینیوی و نعم اخروی با مسلمین شرکت جویند و یا اینکه مال کمی را در راه مصارف عمومی و تقویت بنای اجتماع یعنوان جزیه پردازند و ناگفته بیداست که در هر یک از این دو حال منظور اسلام جلوگیری از جنک و خونریزی و تثبیت نظامات اجتماعی است .

با این قرار فرق بین جهاد اسلامی که عبارت از نشر دعوت دینی و اخلاقی است با جنگهای تمدن جدید اروپائی که هدف آن بهره برداری اقتصادی و استثمار بوده منتهی به بند و برده ساختن دیگران میگردد و آنکه آشکار است »

روحیه دینی و اخلاقی جمال الدین باو یکنون تعابیر سوسياليزم داده بود و در اینخصوص میگوید :

« سوسياليزم ملایم و معتدل همانا سوسياليزم اسلام است چون قانون اسلام محبت و صفا و دستور آن عقل و آزادی و هدفش عدالت اجتماعی است »

آیا واقعاً در اینکه تعالیم اجتماعی اسلام معتقد ترین و صحیح ترین نوع سوسياليزم است شکی است ؟ در حالیکه قرآن کریم مردم را بچینن منظوری دعوت میکند احادیث بسیار در این باره وارد شده و روشن مسلمین در عهد رسول اکرم (ص) و خلفای راشدین بر همین اساس بوده است اسلام در سوسياليزم خود ذکوه را برای جلوگیری از ترکز نرود و تخفیف و تقلیل حس خود پرستی سرمایه داران و جهت جلوگیری از احسد پیشوایان و بمنظور ایجاد محبت و وداد میان مردم تشریع نموده است اما در سوسياليزم غربی اثری از این روح و نشانه ای از اخلاق و ذره ای از دین یافت نمیشود بلکه منشاء آن حسد و قوام آن انتقام و مدارش ماده است .

فروع علم سید جمال الدین
خلاصه هر نوع سوسياليزمی که روح آن مخالف سوسياليزم اسلام
باشد پایانش جز خونریزی و نابودساختن همه مبادی فکری و تیرگی ضمیر
چیزی نیست .



حاصل تعلیمات سید جمال الدین در دومنظور خلاصه میشود:

۱ - اصلاح حال مسلمین بین معنی که با حفظ خصائص ممتازه خود در صنایع و علوم مادی پیشرفت حاصل کرده و با متmodernen جدید هماهنگی کنند .

۲ - آزادی ممالک اسلامی از قوه اروپا و خلاصه این اصلاح عبارتست از سعی در فهماندن حقایق اسلامی و اهتمام در ریشه کن کردن آنچه در عقول مسلمین از فهم پاره ای عقاید دینی و نصوص شرعی بدون تطبیق باواقع چایگیر شده مانند توجیه و تاویل مسئله قضا و قدر باین معنی که مسلمین را ملزم میکنند تا در انتظار جبر نشته برای بدست آوردن مجد و عظمت و خلاصی از ذلت و خواری تعجبند و همینطور نظری که در درباره پاره ای از احادیث دارند از فیل فساد دینا در آخر الزمان(۱) ... همین دو عامل است که مسلمانان را بتبیل و قبول ذلت سوق داده و نگذارده است در راه اصلاح خود و سعادت اجتماع گام بردارند و درایتصورت علاجی جز آن نیست که در راه نشر حقایق دینی میان افراد مسلمین کمراهت بسته و تعالیم مقدس اسلامی را بروجه صحیح تشریع نمائیم

(۱) شیخ محمدعبده در کتاب اسلام و نصرانیت در این باره باین مضون می نویسد .

ازجمله مشکلاتی که مسلمین بآن دچار شده اند تطبیق جریان فساد عصر حاضر بردوان آخر الزمان است در حالیکه غافل از آنند که اسلام چون دین چاویده ایشت باشی سراسر جهان را فرا گیرد در صورتیکه در حال حاضر کمتر از یک ثلت جمیعت جهان از اسلام پیروی میکنند و نکته دیگر اینکه از دوستان طلوع اسلام تا عصر حاضر حداقل بیش از سی نسل از مسلمین بوجود نیامده است چگونه مسکن است باین ذودی دوچهار آن بیان رسیده باشد .

باتوجه باین دو معنی فساد فعلی جهان نمی تواند مسلمین را از ادانته و ظایق حیاتی و کوشش و فعالیت بازدارد ..

— شماره مکمل ۷ همراه — ۶۳ —

سید جمال الدین فروغ علم

و باید علوم اسلامی تهذیب و تتفییح شود و کتبی تالیف کردد که عارف و عامی از آن بهره مند گردند و خلاصه آنکه عام باید در خدمت اجتماع بکار رود و برای علاج بد بختی های جامعه دو ائمی باشدو گرنه اکسب علم تنها برای خود علم دردی دوا نخواهد کرد.

آنچه از ناحیه دعوت جمال الدین ابتکار و تازگی دارد اینست که مسلمین روشنفکر را دعوت میکنند تا در حال خود مطالعه نمایند و دین را با زمان تطبیق کرده با مقضیات عصر جدید هم آنکه ساخته به جهانیان عرضه دارند و باید این نکته بر مسلمین آشکار شود که هر گاه اسلام از راه صحیح تبلیغ گردد خود بخود رشد کرده و عالمگیر خواهد شد.

از این گذشته مهمترین نمودار نشاط و فعالیت اسد آزادی سیاست است با این بیان که وی ملاحظه نمود از طرفی در کشورهای شرقی ضعف اراده، انحلال ملیت، اختلاف کلمه و تسلیم شدن به تبلیغ خودی تازه ای شده است و از طرف دیگر در اروپا با پیشرفت مادی روحی مملو از تجاوز نسبت بکشور های شرقی و حمله و هجوم براین بلاد و تصمیم در نابودی ملل شرقی بوجود آمده و دلیلشان ضعف ممالک شرقی است و میگویند اهالی شرق قادر بر اداره امور خود نیستند.

توجه باین جریان جمال الدین را وادار کرد که برای جمع آوری قوای پسر اکنده مسلمین و ایجاد وحدت کلمه و بیداری آنها بکوشد تا از هستی خود دفاع نمایند و از خطر جانکاه اروپائی نجات یابند.

سید جمال الدین معتقد بود که لازمست در ممالک اسلامی هر پادشاه یا امیری در راه ترقی ملت‌ش ابو سیله آزادی و دموکراسی بکوشد و آن ها را بر اسرار پیشرفت اروپا و عمل انحطاط کشورهای شرقی آگاه سازد - آنکاه ملل شرقی مساعی خود را در راه وصول بهدف مشترک بکار برند، او انجام همه این آمال را در آزادی سیاسی میدانست بهمین جهت رهبران و زمامداران شرقی بر اثر بی خبری و غفلتی که از تصمیمات دول استعمار طلب داشتند نکوهش میکرد، همچنین رجال شرقی که بیشین خود خیانت کرده دوستی بیکانکان را بر منافع ملت ترجیح داده و راضی بودند که تجزی و عوامل دستگاه استعماری قرار گیرند و فقط باین

فروغ علم
دلوش باشند که نفع موقتی کسب کنند و یا از ناحیه اجنبی القاب و نشانی
بدست آورند مورد انتقاد سید بودند باین مناسبت در جریده عروة الوشقی
میگوید :

« مقصودما از خان تنها کسی نیست که کشورش را بنقد و یا بهای
کم و زیاد بدهش تسلیم کند (زیرا هر قیمتی که برای فروش وطن دریافت
شود ثمن بغض است) و باز هم خان وطن تنها کسی نیست که پای دشمنان
را در زمین وطن باز کند بلکه کسی که تو انا باشد از نفوذ بیکانگان در
کشور جلوگیری کند و با بهر وسیله که شده ضربتی بر پیکر اجنبی وارد
آورد ولی از اینکار امتناع ورزد در هر لباسی که باشد و بهر صورتی که
جلوه کند او نیز خائن است بنابراین هر کس بتواند تدبیری بیندیشد که
حرکات دشمنان را بی اثر سازد و از آن خودداری کند بملت خوش خیانت
کرده است »

بر ملت ضعیفی که از حيث عدد کم باشد عاری نیست که دولتی
قوی و حاکم با قهر و غلبه اورا محاکوم سازد ولی نشکی را که هر گز
روزگار نشوید آستکه ملتی باچند نفر از رجال آن ملت در راه تسلیم بقدرت
بیکانه قدم بردارد اعم از اینکه این عمل در اثر غفات در شتون ملی باشد
یا بمنظور تحصیل منفعت مادی »

خلاصه مکتب سید جمال الدین عبارتست از دعوت ملل اسلامی به جاهمه
در راه تامین استقلال و آزادیشان و مرحوم جمال الدین معتقد بود که :
ملل شرقی تا خود را نشانست و وحدت کلمه ای در میان خود
ایجاد نکند و تا مقدراتشان را خود بدست تغییر نمادام که
زمدمدار انشان خود را خدمتگذار مردم ندانند هیچگونه امیدی
برای آقائی و سعادت خود نباید داشته باشند .

خلاصه کلام اینکه اصلاح حال مسلمین مهمترین آرزوی سید جمال
الدین بود و بیاد آن نعره می کشید و هیچ شب و روزی از توجه بآن غفلت
نداشت .

مخزومی باشا (که از نزدیکترین مصحابین مرحوم سید است) میگوید پیوسته سید میگفت «الشرق - الشرق» و نیز میگفت برای تشخیص
بیماری ممالک اسلامی و بدست آوردن علاج آن بسیار فکر کردم بالاخره
دریاقم کشنه ترین امراض مشرق تفرقه و تشتت است که مانع توحید کلمه
— ۶۵ —

سید جمال الدین فروع علم

در میان مردم است گوئی مسلمانان تنها در این اتحاد کرده‌اند که متوجه نکردند «فقد اتفقاً على ان لا تتفقوا، ولا تقو معلي هذا لقوم قاتمه» سید جمال الدین با وجود آگاهی بر تمام مشکلات از اینکه افکارش روزی جامعه عمل یوشد مایوس نبود و در راه انجام آن کوشش مستمر مبذول میداشت و انواع زحمت و مشقت را بجان میخربد و معتقد بود که هرچند رفع نفاق و تشتبث و بوجود آوردن جامعه مترقب اسلامی هدفی دور است ولی وصول آن میحال نیست و در مقابل هر تجاوز و فشاریکه از طرف ملل غرب بمسلمین وارد می‌آمد خوشحالتر بود و می‌گفت:

«اجزاء پراکنده یک جسم در نتیجه فشار زیاد یستر یسکدیگر می‌یونددند و بحران تولید همت می‌کنند.»

* * *

این بود شرذمه ای از دعوتی که جمال الدین بر چمدار آن بود.

بر اثر تعالیم او بسی مشاعر بهوش آمد و بسی عقول زنده گردید، در نقوص ایجاد نشاط شد و پرده غفلت در قمّام مشرق زمین یاره گردید و خلاصه مردم راه انتقاد از کارهای دولت را آموختند و این عقیده که زمامدار حق آقائی و اختیار مطلق در شئون اجتماع دارد متدرج از بن رفت . . .

آری داهی را که اکنون برای ملل شرقی در کسیتن زنجیر های بندگی و استعمار باز شده است نتیجه تعالیم و کوشش اینمرد بزرگ است و بس و معتقدین بهترین چیزی که شخصیت عظیم و روح بلند جمال الدین و تعلیمات او را تصویر کند همانست که شاعر عرب گفته است.

عش عزیزاً اومت و انت سرکریم

لین طعن القنا و خفق البنود

بدرگاه سلاطین تا کجا این چهره سائی ها

بیاموز از خدای خویش ناز کبریائی ها

بیا بر لاله با کویم و بی باکانه می نوشیم

که عاشق را بحل کردن خون پارسائی ها

اقبال